

PORODICA

Porodica se definiše kao osnovna društvena ćelija i kao jedna od najsloženijih, najstarijih i najtrajnijih društvenih grupa. Ona zahvata vrlo različite strane ljudskog života, pa zbog toga postoji čitavo bogatstvo značenja i objašnjenja, od filozofskih, socioloških, psiholoških, vaspitnih, socijalnih, pa do ekonomskih i pravnih.

Porodica je biološka i edukativna grupa. To je njena osnovna društvena sadržina od postanka do najnovijeg vremena.

Biološka funkcija porodice, ogleda se u zadovoljavanju polnog nagona individue, zadovoljavanju emotivnih potreba, reprodukciji, tj. u rađanju i odgoju nove generacije, odnosno produžavanju ljudske vrste.

U istorijskom razvoju porodice njena edukativna funkcija nije bila uvek istog inteziteta, što nije samo zavisilo od nje, nego i od okolnosti - sadržine, karaktera i strukture društvenih odnosa u kojim se nalazila i razvijala.

U društvenim odnosima u kojima društvo preuzima brigu edukacije počevši od predškolskog uzrasta i dalje, ova funkcija porodice se smanjuje. Takođe, na to je uticala i ekonomska funkcija porodice - da li se odvija u njoj ili izvan nje, da li ženski članovi učestvuju u obavljanju te funkcije. Za razliku od robovlasničkog i feudalnog društva, kapitalistički način proizvodnje i buržoaski politički sistem udaljavaju kako ženu tako i muškarca od same edukativne uloge u porodici. I biološka funkcija porodice je pokazala svoju evoluciju.

Socijalna funkcija porodice se ogleda u odgoju i brizi za potomstvom, do zaštite od napada i ugrožavanja slobode pojedinca. Danas su se funkcije porodice promenile, ali je i dalje ona ostala važna društvena institucija, koja ima veliku ulogu u životu svakog pojedinca i u svakom društvenom sistemu.

Porodica- to je pre svega, dete!!

Istinska i etička monogamna ljubav između dva bića, o kojoj je govorio i Engels, može se razviti i opstati samo između dva subjekta koji su ekonomski ravnopravni. Samo u takvoj zajednici može se doživeti potpuna sreća i zadovoljstvo. Svaki drugi oblik "sreće", koji je kupljen sticanjem bolje društvene pozicije, i sklapanjem bračne veze, za bračni par može postati izvor razočarenja. Sve dok životna zajednica nije sagrađena na ekonomskoj nezavisnosti, koju možemo obezbediti samo radom, to je isto kao i ranija eksploatacija tuđeg rada. Tu imamo posla s lažnim moralom i preživelim odnosima.

U malograđanskoj porodici, o kojoj je tada pisao Marks, porodica je bila jedini oblik brige o detetu.

Za zasnivanje braka i porodice, svakako, potrebna je ljubav, o kojoj je Marks govorio kao o varijabli, ali deca zahtevaju i više od toga: ona traže ljubav oba bračna druga, čak i onda kad ljubavi među roditeljima, možda, više i nema.

Odlučivanje o detetu je slobodno, i to upravo zbog toga da bismo upozorili na to da se to odlučivanje ne tiče samo braka, već se radi o odgovornom odlučivanju bračnog para koji su roditelji deteta. Odgovorno odlučivanje o detetu uslovljeno je i emocionalnom zrelošću, usklađenošću karaktera i drugim uslovima koji, svi zajedno treba da omoguće da dete ima topao dom u svakom pogledu. U tom smislu, takva odgovornost treba da vodi do čvršćih veza s detetom, a ne da se zahtevaju oštrije sudske mere za zaštitu braka u kojem je umrla ljubav.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com